

Opinie

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Het is nu officieel: Trump is gek

Het Witte Huis

Via een krant laat Trumps 'interne oppositie' weten de zaak onder controle te hebben. Dat stelt niet gerust, meent *Frans Verhagen*.

✍ Frans Verhagen ⌚ 7 september 2018

Donald Trump achter zijn bureau nadat hij op 27 augustus een nieuw handelsakkoord met Mexico bekend heeft gemaakt.

Foto Kevin Lamarque/Reuters 📷

Frans Verhagen is journalist en Amerikadeskundige.

Het schokkende aan *Fear, Donald Trump in the White House*, [het nieuwe boek van Bob Woodward](#), is niet zozeer *wat* het zegt, maar *wie* het zegt. We wisten al dat er een infantiele, impulsieve, gevaarlijke narcist in het Witte Huis zit, garantie voor permanente chaos. Maar nu bevestigt Bob Woodward dat beeld, voorlopig in voorpublicaties, met zijn gezag (Watergate), zijn nauwgezet gebruik van bronnen en saillante details. Op een perverse manier is het goed te horen dat het dus echt zo is als we al dachten. Wat heet, het is nog erger.

The Washington Post publiceerde ook [Woodwards letterlijk waanzinnige telefoongesprek met Trump](#). Deze zegt dat hij best wilde praten maar niets weet van verzoeken daartoe, geeft anderen de schuld, erkent vervolgens dat iemand het er wél

over heeft gehad, laat zich door zijn woordvoerder Kellyanne Conway influisteren, vertelt zijn succesverhaal drie keer en zegt ten slotte dat het boek „niet accuraat” kán zijn als het niet concludeert dat hij de grootse president aller tijden is. Elf minuten van chaotische conversatie, leugens en verzinsels - hij lijkt niet anders te kunnen - en dwangmatige zelfbevrediging. Typisch Trump. Geen wonder dat chefstaf John Kelly het over „de ergste baan” uit zijn leven heeft.

Het roept bij elkaar de vraag op hoe gevaarlijk Trump is. Kan hij een (kern)oorlog beginnen? Om dat te voorkomen, moeten we vertrouwen op minister Jim Mattis (Defensie). Heeft hij, net als indertijd Nixons minister, opdracht gegeven om serieuze orders via hem te laten lopen? Toen Trump vorig jaar de Syrische president Assad vermoord wilde zien, antwoordde Mattis dat hij de mogelijkheden zou bekijken. Toen hing hij op, schrijft Woodward, en zei tegen zijn assistent: „Dat gaan we niet doen.”

Verscheurd communiqué

Ontleen er niet te veel vertrouwen aan: tenslotte begon Trump zijn economische oorlog tegen Iran tégen het advies van Mattis in. Ander voorbeeld. Nadat Trump het slotcommuniqué van de G-7 had verscheurd, [voorkwam zijn staf met een list](#) dat hij hetzelfde deed op de NAVO-bijeenkomst in juli. En nog zat iedereen met samengeknepen billen, niet wetend hoe of wanneer Trump zou ontploffen. Een paar dagen later verklaarde hij zijn liefde aan Poetin. Conclusie: de machtigste man van de wereld is een ongeleid projectiel.

The New York Times publiceerde woensdag een onthutsend én absurdistisch [stuk van een anonieme regeringsfunctionaris die claimt met een groep getrouwen het schip recht te houden](#): „de interne oppositie”. Zij achten Trump „incompetent”, „amoreel” en zijn persoonlijkheid „een president onwaardig”. Ze blijven om een man te dwarsbomen „die schade toebrengt aan het land”.

Moet het ons geruststellen dat de interne oppositie via de krant laat weten dat ze de zaak onder controle heeft? Wat is dit voor bananenrepubliek?

Lees ook:

Aanval op Trump ‘is stille coup’

Het is ook zeker niet zo dat al Trumps medewerkers dagelijks knarsetandend rondlopen. Er zijn mensen die hem gebruiken, zoals Stephen Miller, het kwade genius achter Trumps migratiebeleid, de handelskliek en een roedel ministers die uitverkoop houden in hun departement. Veiligheidsadviseur John Bolton wil *regime change* in

Iran. Er zijn de voetenkussers zoals Kellyanne Conway, de rechtpraters zoals Sarah Huckabee Sanders.

Knapt Trumps koord?

Wanneer knapt het wankel fysische en psychische koord waarop Trump balanceert? Er gaat weinig goed de laatste tijd. Met de week wordt hij meer paranoïde over het onderzoek door speciaal aanklager Robert Mueller, naar de eventuele Russische inmenging in de verkiezingen van 2016. Misschien rammelen er lijken in de kast. Heeft Trump een breekpunt?

Het algehele beeld van chaos en een man op het randje van waanzin, zal de tussentijdse verkiezingen in november beïnvloeden. Het Huis van Afgevaardigden zal naar verwachting een Democratische meerderheid krijgen, de Senaat waarschijnlijk niet, maar in een *perfect storm* kan ook daar schade ontstaan. Veeg teken: in Texas [loopt senator Ted Cruz maar niet voor op zijn Democratisch opponent](#). Cruz heeft Trump te hulp geroepen die heeft beloofd het grootste stadion te vullen (100.000 plaatsen). Dat kan wel eens vervelend uitpakken.

Een impeachment ligt niet voor de hand, tenminste niet zonder brisant materiaal van speciaal aanklager Mueller. En stopt een Democratisch Congres Trump straks in een wetgevende dwangbuis, dan wordt hij alleen maar wilder. Her en der wordt het 25ste amendement op de Amerikaanse grondwet afgestoft: wat te doen als een president niet in staat is zijn ambt te vervullen? Maar voor het zover is, voor een impeachment plaatsvindt, voor Trumps termijn erop zit, zitten we met een gevaarlijk man in het Witte Huis opgescheept.

De anonieme regeringsfunctionaris in *The New York Times* schrijft dat zijn groep hoopt de regering in de juiste richting te kunnen sturen, „totdat het - op de een of andere manier - voorbij is”. Op de een of andere manier is dat weinig geruststellend.